

РЕШЕНИЕ

№ 7720

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Атанас Николов

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6951** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез пълномощник, срещу Решение №2549 от 29.05.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-и състав по НАХД № 10331/2023г. по описа на съда, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с който на „Атмикс Бетон“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. с чл.179, ал.3б от с.з.

Решението е обжалвано от административно-наказващия орган като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и вместо това потвърждаване на ЕФ. Въз основа на подробно изложените в касационната жалба съображения се мотивира извод, че не е налице законова пречка санкцията за процесното нарушение да бъде наложена с електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, се представлява от юрк.Г., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по подробно изложените в нея основания. Моли за отмяна на решението на СРС като неправилно и

незаконнообразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от ответната страна адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касационното оспорване, в съдебно заседание, редовно призован, представлява се от адв. Л., която оспорва жалбата. Представя подробна писмена защита, в която са изложени съображения за неоснователност и недоказаност на касационната жалба. Моли обжалваното решение да бъде оставено в сила по съображения, че процесният електронен фиш е издаден на основание чл.179, ал.3б ЗДвП при условията на чл.189 ЗДвП, което е недопустимо. Позовава претенцията си на подробна съдена практика. Претендира разноски, за което представя списък с разноски и договор за правна защита и съдействие.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за правилност и законнообразност на решението на СРС.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 23.05.2021г. в 10:45 часа влекач марка МАН ТГХ 18.440 4X2 БЛС, с регистрационен номер СВ2885РХ, собственост на „Атмикс Бетон“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с технически допустима максимална маса 20 500 кг, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6А, в състав с ремарке с общ брой оси 5 се движело по път II - 18- Околовръстен път - С. скоростна тангента, който път в участъка от километър 0+000 до км. 16+540 се припокривал с път А-6 - Автомагистрала „Европа“ от км. 49+500 до км. 65+900 /съгласно решение - 127/28.02.2020 г. на Министерски съвет/. Към посочената дата пътният участък при км. 1+050 на Северната скоростна тангента се припокривал с км. 50+427 от изграждащата се автомагистрала „Европа“ и е включен в обхвата на платената пътна мрежа.

На 23.05.2021г. в 10:45 стационарна контролна точка 10182, представляваща автоматично устройство за записване на пътния трафик, разположено на метална рамка, неподвижно монтирана над път А-6, км. 50+427 заснела посоченото превозно средство, което се движело в посока намаляващ километър, като е отчетено, че за него не е заплатена пътна такса по чл. 10, ал.1 т. 2 от Закона за пътищата - за превозното средство нямало закупена валидна маршрутна карта или тол декларация за преминаването. За установеното бил генериран доказателствен запис № С3S5D127F7A92749E053021F160A725E

С оглед горното е издаден процесният електронен фиш, препис от който е връчен на дружеството на 16.06.2023г., а на 28.06.2023г. е подадена и жалбата срещу него.

От правна страна съдът е приел, че ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл.189ж ЗДвП е недопустимо. Издаването на електронен фиш за санкциониране на нарушението по чл. 179, ал.3б от ЗП вместо съставяне на АУАН и последващо издаване на НП, съдът е приел, че представлява съществено нарушение на процесуалните правила опорочило изначално административнонаказателното

производство и съставляващо основание за отмяна на атакувания електронен фиш. Отделно от изложеното съдът е намерил за нужно да посочи, че формулираното в електронния фиш административнонаказателно обвинение е неясно, тъй като не е посочено какъв е бил размерът на дължимата такса по чл.10 ал.1, т.2 от ЗП, както и по какъв начин същата е била изчислена. С тези изводи и мотиви, съставът на районния съд е отменил спорния ЕФ.

Решението е правилно.

Фактите между страните не са спорни. Спорът е концентриран в приложението на материалния закон от административнонаказващия орган.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл.102, ал.2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата.

Според чл.139, ал.5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата.

Според чл.10, ал.1, т.2 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - ТОЛ такса за пътни превозни средства по чл.10б, ал.3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл.102, ал.2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 ЗП, според категорията на ППС.

В чл.179, ал.3б ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл.187а, според който при установяване на нарушения по чл.179, ал.3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т.3 от същата алинея в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

Съгласно чл.39, ал.4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал.2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл.179, ал. 3б ЗДП,

това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивната инстанция, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП /в относимата едакция/ възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това към момента на съставянето му.

Така, съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл.179, ал.3- 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл.187а, ал.4 ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

В горния смисъл е и практиката на АССГ, обективирана например Решение № 5561 от

17.05.2024г., постановено по КНАХД № 2845/2024 г.; Решение № 5147 от 15.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2789/2024 г.; Решение № 3055 от 09.05.2024 г., постановено по КНАХД № 1763/2024 г. и др.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на делото на ответника се следват разноски, доказани в размер на 700 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 05.07.2024г. /л.60/. Съдът счита, че възражението на ответника по касация за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, тъй като същото е определено при съобразяване на чл. 8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.), при отчитане обема на осъщественото по делото процесуално представителство и правната сложност на спора, и Решение на СЕС по дело С-438/22.

Мотивиран от горното, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №2549 от 29.05.2024г. по НАХД № 10331/2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-и състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Атмикс Бетон“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 700 /седемстотин/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: